

SUS CORTINA !

O nouă stagiune teatrală ne stă în față. Lumea făuritorilor de spectacole — dramaturgi, regizori, actori, scenografi, directori de teatru, consilii artistice, secretariate literare, timpłari, costumieri, mașiniști etc. — trăiește cu febrilitate începutul unor proaspete eforturi creatoare. Sint în toi repețițiile. La rindul lui, publicul stă plin de încredere și nerăbdător în așteptare — să se deschidă sălile de teatru.

Neîndoios, noua stagiune apare, din felurite unghiuri de vedere, mult promițătoare. O seamă de valoroase fapte și inițiative artistice, rodite încă în stagiunea trecută, îndreptățește speranțele și cată să-și afle împlinire în anul teatral ce ne stă în față, cată să fie îmbogățite și adincite. Dorința de a face din opera artistică teatrală un cît mai autentic ecou al contemporaneității, de a răspunde cu cele mai corespunzătoare argumente și mijloace artistice cerințelor și întrebărilor de azi ale omului, a fost atît pe planul citorva realizări cît și pe planul dezbaterilor teoretice, unanim mărturisită de oamenii noștri de teatru. Sub impulsul adînc și larg însuflețitor al Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., aceste mărturisiri au dobîndit firesc caracterul unor pasionate angajamente. Căci, în esențială măsură, artistul și-a văzut luminate, în aceste Directive și prin ele, căile care duc la soluțiile înnoitoare către care tinde creația lui.

Nu încape de aceea îndoială că vom asista în stagiunea acestui prim an de la cel de al III-lea Congres al Partidului, la unanime și însuflețite strădanii de a da viață, productivitate, gîndurilor, sentimentelor și elanurilor creatoare, cite frămîntă lumea noastră artistică, dornică să însoțească și să înaripeze, în activitatea ei, eforturile omului muncii pe drumul desăvîșirii construcției socialiste

în țara noastră. Nu încapе îndoială că aceste strădaniі vor fi încununate și de succese. Cu alte cuvinte operele artistice ce se vor realiza de-a lungul stagiunii vor fi într-o măsură sporită legate de viața, de conștiința, de sensibilitatea și de exigența artistică sporite ale publicului — ale poporului nostru. Cîteva realizări din stagiunea trecută sînt, după cum arătam și înainte, indicii că drumul spre o treaptă superioară a artei noastre teatrale e deschis. Dramaturgia noastră se îndreaptă limpede spre reflectarea nu numai a aspectelor exterioare ale vieții, ci și, mai ales, a problemelor de conștiință ale omului, spre problemele devenirii și educării lui socialiste. Varietatea stilistică și varietatea speciilor dramatice folosite, vorbesc de pe acum nu numai despre diversitatea temperamentelor și personalităților creatoare ale dramaturgilor, dar și despre bogăția și diversitatea tematică, tipologică, și de conflicte pe care realitățile zilelor noastre i le oferă dramaturgului ce se apropie din ce în ce mai mult și mai atent de ele. Recolta dramaturgică, atît de bogată, chiar dacă inegală pe plan artistic, de care ne-am bucurat în stagiunea trecută, se vestește în stagiunea ce ne stă în față cel puțin la fel de bogată.

O seamă de învățăminte trase din unele spectacole memorabile ale stagiunii încheiate — memorabile pentru valoarea lor necontestată ori pentru discuțiile pe care le-au generat — vor fi avute în seamă de regizori, scenografi, actori, pentru ca și în domeniul propriu zis al artei spectacolului să cucerim noi și importante poziții pe linia măiestriei artistice, a diversității stilistice, a puterii de influențare artistică și ideologică a maselor.

Planurile teatrelor și ale oamenilor de teatru sînt desigur în multe privințe vrednice de toată atenția. Publicul este însă nerăbdător să vadă și să se bucure de împlinirea lor practică în imagini artistice închegate. Oamenii de artă, ei înșiși, sînt de asemenea nerăbdători. Sus, deci, cortina !

